

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014) Tekst: Marcus 8, 21 - 26 Middagdienst

Broeders en zusters, de Here wil ons in deze dienst voor de vraag stellen of wij Hem werkelijk liefhebben. Of wij zijn liefde ook willen beantwoorden of niet. Daarom zullen we straks, de liefde van de Here bezingen met de woorden van Psalm 30 de verzen 1, 2 en 3. Maar eerst zullen we ons leven in Gods goede handen leggen en luisteren met welke woorden de Here ons tegemoet treedt. En uit eerbied voor de Here zullen we hierbij gaan staan.

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Lied : Psalm 30 : 1, 2 en 3**
- 4. Gebed voor de opening van het Woord**
- 5. Schriftlezing : Marcus 8 : 1 - 20**
- 6. Lied : Psalm 119 : 12 en 14 (bede of de Here ons wil leren om goed te kijken)**
- 7. Tekst : Marcus 8 : 21 - 26**
- 8. Geloofsbelijdenis op de wijs van Gezang**
- 9. Dankzegging en gebed**
- 10. Slotzang : Psalm 63 : 2 en 3**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Wij vormen hier met elkaar een gemeente van Christus. Maar mag ik u nu wat vragen? Wat komt u hier doen? Nu zult u misschien zeggen: ja, ik kom hier doen wat we altijd doen in de kerk. Ik ben hier om te bidden, te zingen, bijbel te lezen, naar de preek te luisteren en mijn gaven in de collecte te doen. Maar dat bedoel ik niet. Ik bedoel: wat is uw drijfveer om hier vanmiddag te zijn? Wat zoekt u ten diepste in de kerk? De gemeenschap met de broeders en zusters? De vergeving van uw zonden? Het eeuwige leven? Wat zoekt u?

Nu vraagt u zich misschien af waarom ik u deze vraag stel. Een dominee weet toch wel wat we in de kerk zoeken. We zoeken inderdaad het eeuwige leven, de vergeving van onze zonden, de opstanding uit de dood. Noem het maar op.

Maar broeders en zusters, jongens en meisjes, toch zou het wel eens kunnen zijn dat we zo op het verkeerde pad zitten. En ik wil u dat laten zien aan de hand van de tekst van vanmiddag.

Ik bedien u het Woord van onze Here onder het volgende thema:

Christus leert de mensen wat ze bij Hem moeten zoeken.

Hij laat de mensen daarbij twee dingen zien:

1. wat ze niet bij Hem moeten zoeken,
2. wat Hij wel te bieden heeft.

De Here Jezus laat de mensen zien wat ze niet bij Hem moeten zoeken. Op het eerste gezicht lijkt Marcus hier de beschrijving te geven van een zoveelste genezing door de Here Jezus. Zo van, o ja, Hij heeft ook nog een blinde man uit Betsaïda genezen. Maar als je het verhaal wat beter leest en je er een voorstelling van probeert te maken, dat zitten er toch wat eigenaardige dingen in dit verhaal. Want wat gebeurt er nu precies? Overigens is dat altijd een goede manier om een tekst tot leven te laten komen. Nadat de Here Jezus het meer van Genesareth over is gestoken, komt Hij dus in Betsaïda. Dit dorp ligt aan de noordkant van het meer aan de oostelijke oever van de Jordaan. Daar waar de Jordaan uitmondt in het meer. Het dorp was door Filippus als grensstad van zijn gebied versterkt en tot stad gemaakt.

Terwijl Jezus de stad binnen komt, komen er mensen uit die stad naar hem toe. In hun midden is ook een blinde man. En ze smeken Jezus om deze man te genezen. En wat

doet de Here dan? Gaat Hij die man gelijk genezen? Nee. Hij neemt de blinde bij de hand en brengt hem buiten het dorp.

Denkt U zich nu eens in, dat U in de tijd van de Here Jezus leeft. U hebt gehoord van al de wonderen die hij overal doet. En stel nu eens dat U hoort dat deze Jezus het dorp komt bezoeken. Wat zou U dan hopen? Dan zou u toch ook willen dat u getuige mag zijn van zo'n wonder. En wat ligt er dan meer voor de hand dan die blinde man uit het dorp bij Jezus te brengen en Hem te vragen om hem te genezen. Dan kunt u eindelijk eens met uw eigen ogen zien hoe Jezus mensen geneest. Of misschien hebt u het wel eens gezien en wilt u het nog een keer meemaken.

Zo voert u dan die blinde man voor Jezus. Maar wat doet Jezus dan? Hij neemt die blinde man mee het dorp uit. De boodschap is duidelijk. Jezus wil wel wat doen voor deze man, maar niet voor uw ogen.

U blijft dus wachten in het dorp. Vol verwachting ziet u uit naar de terugkeer van Jezus en de blinde. Wanneer komen ze nou? Na een tijdje wachten, wordt uw geduld beloond. Want daar komt Jezus aan. Mooi, denkt U, dan zal zo de blinde ook wel komen. Hoe zou die er aan toe zijn? Zal hij nog blind zijn? Of zal hij kunnen zien? Maar hoewel Jezus steeds dichterbij komt, ziet u de blinde nog steeds niet. Waar blijft hij nou? Hoe zal het met hem zijn? Maar wie er ook verschijnt niet de blinde man. En enigszins teleurgesteld kijkt U nu naar Jezus. De opzet is mislukt.

Ja, de opzet is mislukt. Die moest mislukken. En waarom broeders en zusters? Waarom moest de opzet mislukken? U voelt hebt waarschijnlijk al aan. En als u het niet aanvoelt, dan wijst de context U wel de weg. Want wat was er in die dagen aan de hand? Nadat de Here Jezus voor de tweede keer een grote menigte mensen te eten had gegeven met behulp van zeven broden en enkele vissen, waren de Farizeeën gekomen en deze hadden ruzie met hem gezocht. Ze begeerden van Hem een teken uit de hemel. En dat terwijl Hij al zoveel tekens had gedaan. Het probleem van de Farizeeën was niet dat hij nog niet genoeg tekens had gedaan. Het probleem van de Farizeeën is dat zij de tekens niet geloven.

Overigens, niet alleen met het geloof van de Farizeeën was het slecht gesteld, maar ook met het geloof van de discipelen. Als Jezus ze waarschuwt voor de zuurdesem van de Farizeeën en Herodus, dan denken zij aan broden. Broden die zij vergeten hadden mee te nemen in het schip. Ze hadden maar één brood bij zich. En dat terwijl ze daarnet nog

hadden gezien hoe Jezus met zeven broden 4 000 mensen had gevoed. En een andere keer uit Jezus met vijf broden 5 000 mensen gevoed. En in beide gevallen hadden ze manden vol overgehouden. Over broden hoefden ze zich helemaal geen zorgen te maken.

Daarom verzucht Jezus: verstaat u het nog niet en begrijpt u niet? Hebt U een verhard hart? Hebt u ogen en ziet U niet; hebt U oren en hoort u niet? Nee ook de discipelen begrijpen het nog niet, blijkbaar zijn ook de ogen van de discipelen nog altijd op de verkeerde dingen gericht. Ze zien de tekens, ze bewonderen, maar zien nog altijd niet wat Jezus met deze tekens wil. Ze zien dat mensen beter worden en zien dat als begin van Jezus' koningschap. Want daar zien ze vooral naar uit. Dat Hij straks van Israël weer een grote natie gaat maken en zij voorname plaatsen zullen krijgen. Ze zijn altijd nog met aardse zaken bezig. Daarom begrijpen ze de tekens niet. Het gaat niet om het feit dat 4 000 mensen aan zeven broden genoeg hebben gehad. Het gaat ook niet in de eerste plaats om dat blinden weer kunnen zien, dat verlamde mensen weer kunnen lopen, dat dove mensen weer kunnen horen. Op zich zijn dat mooie dingen. Dingen om dankbaar voor te zijn. Maar uiteindelijk gaat het bij al deze tekens niet om.

Nu Jezus in Betsaida op hetzelfde probleem stuit als bij de Farizeeën en zijn discipelen. Dat de mensen uitlopen om Hem tekens te zien doen. Neemt Hij maatregelen. Echter zonder dat de blinde man daar de dupe van wordt. Hij geneest Hem wel. Maar Hij onttrekt het teken aan de ogen van de mensen die wilden zien wat Jezus met hem zou doen. Hij neemt hem mee buiten het dorp, geneest hem daar en geeft hem vervolgens opdracht om het dorp niet in te gaan. Want Jezus is maar niet gekomen om wonderen te doen. Wie dat bij Jezus zoekt, zoekt verkeerd. Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats **zullen we zien wat Jezus wel te bieden heeft**. De mensen van Betsaida zien de blinde man dus niet terugkeren. Of hij genezen is of niet, ze weten het niet. Wel zien ze Jezus aankomen. Het volle licht valt op Hem. Meer is er niet te zien. Meer is er niet te beleven. En nu, nu Hij alleen komt, zal zichtbaar worden wat er in hun hart is. Is Jezus dan nog de moeite waard of is er dan teleurstelling. Zo wordt duidelijk wat ze bij Jezus zochten. Zochten ze Hem of een sterk verhaal dat je kunt vertellen op feestjes. De geschiedenis vertelt het niet, maar het antwoord laat zich raden. Zo, zonder wonderen, is Jezus lang zo interessant niet.

En dat zet ons daarmee ook voor de vraag, wat wij hier in de kerk komen zoeken. Wij zijn hier vanmiddag naar de kerk gekomen. Maar om wat te zien? Het zet ons voor de vraag of wij wel echt scherp zien. Of zien wij net als die blinde man die zijn zicht wel een beetje terug had gekregen van de Here Jezus, maar nog geen scherp beeld had. Zodat we wel de omtrekken van het werk van de Here Jezus zien. Zodat we wel zien wat ongeveer er aan de hand is. Vergeving van zonden, eeuwig leven, opstanding van de dood. Dat zien we allemaal wel. Maar waar het eigenlijk om gaat in de kerk zien we niet. Onze Heiland Jezus Christus zelf zien we eigenlijk niet staan.

En gaat het dus om de vraag, zoals de Here Jezus die in de volgende perikoop aan zijn discipelen stelt: en wie zegt U dat Ik ben. De Here Jezus vraagt niet: en wat kan Ik voor u doen? Maar Hij vraagt: Wie ben Ik voor u? Ben Ik belangrijk voor u? Heb Ik een plek in uw hart? Een plek in uw leven? Bent u hier vanmiddag in mijn huis om Mij te ontmoeten? Was dat uw verlangen: Mij te zien? Over Mij te horen? Of ziet u Mij in feite niet meer staan?

Broeders en zusters, jongens en meisjes, dat zijn de vragen waar de Here Jezus ons deze middag voor plaatst. Want Hij is hier in ons midden. Hij die ons zo lief heeft dat Hij zijn leven voor ons heeft gegeven. Hij die ons zo liefheeft, dat Hij u kinderen van zijn eigen Vader laat zijn. Hij die u laat delen in de Heilige Geest. Hij zoekt uw hart. Hij zoekt uw hart vandaag. Hij zoekt uw hart morgen. Ja, de Here zoekt uw hart, zoals Hij dat al vanaf het begin van de schepping doet.

Hij schiep ons naar zijn beeld om opdat wij Hem, onze Schepper, naar waarheid zouden kennen, Hem van harte liefhebben en met Hem in de eeuwige heerlijkheid leven zullen, om Hem te loven en te prijzen. Zo schiep Hij ons toen alles nog goed was. Maar toen het niet maar goed was, ging zijn hart ook nog naar ons uit. Hij zocht onze eerste voorouders in het paradijs. "Mens waar bent u?". Omdat Hij ons niet in onze val wilde laten, maar ons hoop wilde geven. En waarom wilde Hij ons hoop geven? Omdat Hij ons liefhad. Daarom heeft God niet de hele mensheid vernietigd in de dagen van Noach. Daarom heeft Hij telkens weer genade getoond aan Israël. Daarom is de Here Jezus een mens geworden zoals wij. Daarom heeft Hij Zich laten bespotten, verachten, laten slaan en laten kruisigen. Daarom heeft Hij ook vandaag de dag geduld met ons. Omdat Hij ons liefheeft.

Omdat de Drie-enige God ons liefheeft, gaat Hij de verbintenis met ons aan. Zelfs al voordat we iets van geloof hebben, zegt Hij: Ik zal uw God en Vader zijn. Ik zal uw zonden wegwassen in mijn bloed. Ik zal in uw wonen en werken zodat u niet, zoals zoveel mensen, verloren gaat. God zegt niet: Ik zal eerst eens kijken wat voor vlees ik met dat kind in de kuip heb. Als het allemaal wat tegenvalt, dan begin Ik daar maar niks mee. Want dat geeft alleen maar teleurstelling. Nee. De Here heeft toen, toen we nog heel klein waren al 'ja' tegen ons gezegd. Ik ga ervoor met u. Aan Mij zal het niet liggen. Ik zal u alles geven wat u nodig hebt in uw leven. Mijn Zoon. Mijn Geest. Mijn genade. Mijn geduld. Ik schenk het u allemaal. Ik zal uw God zijn. De weg, de waarheid en het leven.

Maar zeg Mij dan: wie ben Ik voor u?

Amen